

RECULL DE PREMSA

15/11/2013

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

PREMSA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
15/11/13	ECONOMÍA CERCA A LOS DIRECTIVOS DE LOS COLEGIOS PROFESIONALES / LA RAZON	5	1
15/11/13	ELS PERIODISTES 'RENYEN ' JAUME TORRAMADÉ I PREMIEN BITÒ PRODUCCIONS / EL PUNT AVUI (GIRONA)	6	1
15/11/13	TORRAMADÉ S'ACOMPANYA DE L'EQUIP DE GOVERN PER RECOLLIR LA MOSCA BORDA / DIARI DE GIRONA	7	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
15/11/13	MARIOLA CUBELLS CRÍTICA DE TELEVISIÓ. AUTORA DEL LLIBRE '¿YTÚ QUÉ MIRAS?' ¿ESTIC FARTA DE PERIODISTES QUE NO MEREIXEN AQUEST NOM" / ARA	9	1
15/11/13	Bernat Armangué: "ACCEDER AL LUGAR ES EL MAYOR RETO DEL FOTÓGRAFO EN UN CONFLICTO" / DIARI DE TERRASSA	10	1
15/11/13	EL EBITDA DE PRISA ALCANZA HASTA SEPTIEMBRE 227,7 MILLONES / CINCO DIAS	11	1
15/11/13	FABRA RESPONSABILITZA L'OPOSICIÓ DELTANCAMENT DE RTVV / ARA	12	1
15/11/13	PRISA NOTA UNA MEJORA DE LOS INGRESOS POR PUBLICIDAD EN EL TERCER TRIMESTRE / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	13	1
15/11/13	RTVE PRESENTA UN RECORTE SALARIAL DE HASTA 60 MILLONES / EL ECONOMISTA	14	1
15/11/13	EL FÚTBOL LE CUESTA A PRISA MULTIPLICAR POR SEIS LAS PÉRDIDAS / EL ECONOMISTA	15	1
15/11/13	RTVE PREVÉ SUPRIMIR PAGAS Y VACACIONES TRAS EL RECHAZO AL CONVENIO / CINCO DIAS	16	1
15/11/13	LA RADIOTELEVISIÓN DE BRAULI DUART / EXPANSION (CATALUÑA)	17	1
15/11/13	TVC I CATALUNYA RÀDIO ES FUSIONEN AVUI EN UNA ÚNICA SOCIETAT ANÒNIMA / REGIO 7	18	1
15/11/13	«LIBÉRATION» SE REIVINDICA SALIENDO AL QUIOSCO SIN IMÁGENES / LA RAZON	19	1
15/11/13	TV3 I CATALUNYA RÀDIO FAN EFECTIVA AVUI LA FUSIÓ / EL PUNT AVUI	20	1
15/11/13	PRISA ACUMULA PÉRDIDAS POR CASI 195 MILLONES / ABC (EDICION NACIONAL)	21	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Las profesiones liberales

Colegiados
1.700.000

Aportación de las profesiones colegiadas a la economía

Se podrá ejercer en todo el territorio con una sola colegiación

Las cuentas de los colegios profesionales deberán ser auditadas

Las cuotas no podrán, en principio, superar los 250 euros anuales

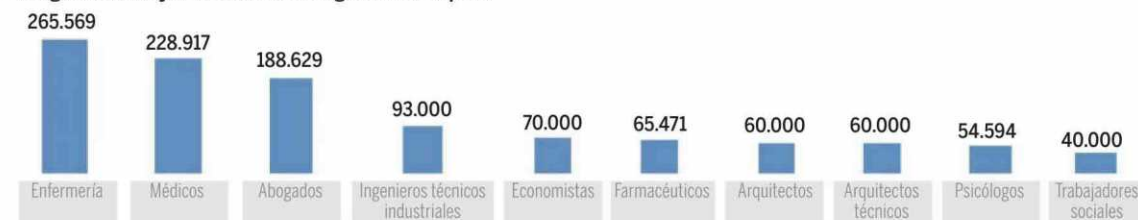
Colegios profesionales
1.300-1.600

9% del PIB
6% del empleo

Incompatibilidad de cargo en la dirección con un cargo en la Administración, en un partido político, sindicato, patronal, aseguradora o mutua de previsión social que tenga o puedan tener relación con la corporación colegial del cargo directivo

Colegios con mayor número de colegiados en España

Fuente: Unión Profesional y elaboración propia

Infografía LA RAZÓN

Economía cerca a los directivos de los colegios profesionales

No podrán recibir regalos, trabajar en aseguradoras o contratar familiares

David Ruipérez

MADRID- Poner un poco de orden en las profesiones que conllevan o exigen colegiación a quienes las ejercen es una de las últimas reformas pendientes para el actual Gobierno. Desde el Ministerio de Economía se contempla la Ley de Servicios y Colegios Profesionales como un elemento que juega a favor de la mejora de la competitividad y la productividad y es por ello que en pocas semanas debería llegar al Consejo de Ministros, previo visto bueno del Consejo de Estado.

Las regulaciones de los Colegios Profesionales –abogados, médicos, enfermeros, ingenieros...– servirá también, como un beneficio colateral, para poner coto a comportamientos irregulares y oscuros que se han convertido en habituales en algunos colegios. El último borrador del anteproyecto de esta ley, al que ha tenido acceso LA RAZÓN, especifica una serie de incompatibilidades que afectan a la Junta Directiva en aras del buen gobierno del colegio que dirigen. Por ejemplo, un presidente de un colegio profesional no podrá «aceptar para sí regalos ni favores o servicios en condiciones ventajosas que puedan condicionar el desarrollo de sus funciones».

Tampoco podrán «valerse de su posición para obtener ventajas personales o materiales por intereses propios, de familiares directos o por terceras personas». Además, los familiares hasta 2º grado o afinidad no podrán ser contratados por la corporación. Muchos consejos generales o colegios regionales secundan el enfoque que el ministerio que encabeza Luis de Guindos ha dado a esta normativa. Pero bien es cierto que todavía po-

dría sufrir algunas modificaciones y que hay corporaciones que se oponen a estas incompatibilidades.

En líneas generales, las patronales que agrupan a los colegios están en consonancia con lo redactado por el Ministerio de Economía y a título particular se han pronunciado varios colegios. Pero, según fuentes del sector, hay quien dará batalla para que el anteproyecto se modifique y suavice en este capítulo. Uno de los puntos que puede chocar con la actual situación de personas que dirigen algún colegio es el referido al «desempeño de cargos directivos en entidades de seguro o de previsión social que tengan o puedan tener relación con la corporación del cargo directivo».

La futura ley tiene una gran repercusión en la vida económica y laboral de España. Las profesiones que se engloban bajo el paraguas de un colegio representan casi el 9% del PIB, el 6% del empleo total y el 30% del universitario. El propio

ministro De Guindos cifró en unos 7.000 millones de euros el impacto de esta reforma, gracias a su efecto dinamizador sobre los 1.600 colegios que existen en nuestro país.

El texto también especifica que la presidencia o dirección de un colegio profesional no debe implicar necesariamente percibir un salario (más allá de las dietas y otros gastos) a no ser que ejerza con dedicación exclusiva. Entre las obligaciones del profesional figuran algunos requisitos como que, «a petición de un usuario, los profesionales estarán obligados a emitir una declaración responsable sobre la inexistencia de conflicto de intereses en su ejercicio profesional».

Transparencia y auditorías

Economía quiere velar con esta norma por la máxima transparencia en los colegios, así que se hace imprescindible la presentación de una memoria anual en la que figuren, entre otros muchos datos, los emolumentos de la Junta Directiva, los ingresos por las cuotas de los colegiados, etcétera. En las corporaciones de colegiación obligatoria como las sanitarias o las de naturaleza jurídica, las cuentas deben estar auditadas y luego publicarse en la mencionada memoria. Cuando una corporación presente indicios de inactividad o mal funcionamiento, la Administración competente podrá intervenir y, de persistir las irregularidades tras un periodo no mayor de seis meses, incluso llegar a disolver la Junta Directiva y convocar nuevas elecciones.

EL GOBIERNO ABOGA POR UNAS CUOTAS RAZONABLES

En el anteproyecto de Ley de Servicios y Colegios Profesionales, el Gobierno revela su preocupación porque una cuota de inscripción demasiado elevada obstaculice el ejercicio profesional. Dice el texto: «Son numerosos los colegios con cuotas de colegiación sustancialmente por encima de lo que parece razonable». Concretamente, la cuota no podrá superar los 250 euros anuales, aunque se establecen excepciones si se aprueba en sus asambleas.

El ministro de Economía y Competitividad, Luis de Guindos

MOSQUES DE LA INFORMACIÓ 2013

Foto de grup dels premiats ahir al vespre al Museu d'Arqueologia, al monestir de Sant Pere de Galligants ■ MANEL LLADÓ

Els periodistes 'renyen' Jaume Torramadé i premien Bitò Produccions

■ L'alcalde de Salt rep la Mosca Borda pel seu hermetisme ■ Es reconeix amb la Mosca Grossa els responsables de Temporada Alta per les màximes facilitats

Gemma Busquets

GIRONA

Un cop l'any, els periodistes gironins reproveixen i reconeixen personalitats i institucions. La 25a edició de les Mosques de la Informació es va celebrar ahir al Museu d'Arqueologia en un acte en què l'alcalde de Salt, Jaume Torramadé, va rebre la Mosca Borda, la que representa una estirada d'orelles. Torramadé –que es va imposar per un 37% dels vots– havia quedat finalista pel seu “silenci

La frase

“Hi ha un periodisme, l'essència de la professió, que no està en crisi: el de proximitat”

Narcís Genís

PRESIDENT DEL COL·LEGI DE PERIODISTES DE GIRONA

ci absolut” i “poca predisposició a explicar qualsevol cosa”. L'alcalde de Salt, Mosca Grossa el 2006, va recollir el premi exhibint molt bon humor: “Sempre

m'ha agradat guanyar.” En el discurs, també va assenyalar que era un mèrit compartit amb l'equip de govern i, fent-los pujar dalt de l'escenari, va fer autocrítica: “Hem entès el missatge; ens cal millorar.” Va reblar el seu discurs irònic dient que el més li havia agradat era “haver guanyat Pia Bosch”, Mosca Borda l'any passat i finalista novament.

Les Mosques 2013 van fer ple saltenc. Bitò Produccions –finalista per “l'excel·lent, servicial i

sempre disposat a ajudar” servei de premsa– va guanyar la Mosca Grossa amb un 47% dels vots. Salvador Sunyer va destacar la feina del seu equip i va dedicar el guardó als companys que fan comunicació.

Els setze restaurants gironins amb estrella Michelin van rebre la Mosca de Sant Narcís per ser un exemple de motor econòmic i la Mosca del Col·legi, la d'homenatge, va tenir un caràcter simbòlic: al col·lectiu de periodistes que passen dificultats. ■

Torramadé s'acompanya de l'equip de govern per recollir la Mosca Borda

► Ple saltenc amb Bitò Produccions com a Mosca Grossa ► Els 16 restaurants gironins amb estrella Michelin reben la Mosca de Sant Narcís

GIRONA | DdG

■ L'alcalde de Salt, Jaume Torramadé, va reconvertir amb habilitat un premi negatiu com és la Mosca Borda, que els periodistes gironins atorguen a qui oposa resistència a l'hora d'informar, en un de positiu. «Savia que avui tindria sort», va ironitzar en el moment de sortir a escena, i acte seguit va fer pujar tot l'equip de govern per compartir el que va qualificar de «mèrit». La festa anual del Col·legi de Periodistes es va celebrar ahir a la nit a l'antiga església de Sant Pere de Galligants, actual Museu d'Arqueologia. En l'acte es va lliurar també la Mosca Grossa, com el nom indica un premi positiu, que va ser per a l'empresa saltenca Bitò Produccions, organitzadora del festival Temporada Alta. Salvador Sunyer, director del festival, va recollir un guardó «compartit amb l'equip de comunicació de Bitò».

ANIOL RESCLOSA

Foto dels premis pel Col·legi de Periodistes.

La Mosca de Sant Narcís ha tingut aquest any un paladar excepcional i col·lectiu, ja que ha recaigut en els setze restaurants gironins amb estrelles Michelin. Joan Roca va afirmar en recollir la distinció en nom del col·lectiu que «no hi ha al món altre territori tan petit i amb tantes estrelles Michelin». Repre-

sentants dels restaurants van ser presents a l'acte. Finalment, la Mosca del Col·legi ha recaigut aquest any en la mateixa professió: els periodistes gironins. Va recollir el premi Narcís-Jordi Aragó, que el va dedicar als periodistes «retallats, acomiadats i desbordats pels nous plantejaments editorials».

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

MARIOLA CUBELLS

Crítica de televisió. Autora del llibre '¿Y tú qué miras?'

Prou Quan va abandonar el mitjà televisiu, tipa d'algunes pràctiques, se'n va endur una cosa: una agenda d'amics i contactes. Són els que li expliquen les interioritats actuals de la televisió, que ella revela en els seus llibres, sempre crítics amb les cadenes

“Estic farta de periodistes que no mereixen aquest nom”

ÀLEX GUTIÉRREZ

Explica que volia ser papallona, però veia com s'estava transformant en cuc. I així, fa deu anys, va decidir deixar de fer televisió. Actualment treballa de crítica televisiva –a la SER, entre d'altres– i ara presenta el seu quart llibre sobre el mitjà ¿Y tú qué miras? (Roca Editorial).

En el llibre descrius com la por –de perdre la feina, la casa, a quedar fora del sistema– és un dels motors que fan rutllar la televisió...

Es una peça clau. I no és només por de perdre la feina. Com deia Orson Welles, alguns tenen por de perdre la piscina. També és un dels motors de la manipulació informativa: el sistema t'ho demana i la por de quedar-ne fora fa que assumeixis com a normals coses que no ho són en absolut.

És un sector que es lleva quan el mòbil avisa que han arribat les temudes audiències del dia anterior. T'ho condiciona tot, per bé o per mal. Darrere la dada d'audiència hi ha milions d'euros. Cada dia el xiulet et dona una dada i, al darrere, hi ha tot un món pervers. La televisió no hauria de ser un negoci més: és un bé cultural. No tot s'hi val. Aquí es diuen bestieses en determinades televisions privades i públiques i no passa res. El paraigua pervers de la llibertat d'expressió aixopluga a tothom.

¿No tenim la televisió que ens mereixem? L'audiència mana, diuen... Es tracta d'un dels pocs negocis en què l'oferta condiciona la demanda. L'espectador és a casa, indefens, i confecciona el seu menú televisiu a partir del que li ofereixen. I, esclar, si ofereixen un material que apel·la als impulsos primaris que tots tenim i que és molt fàcil de digerir... doncs ja ho tens. La televisió està feta en laboratoris perquè no en puguis desviar la mirada. I acostumes quan arriba i la retina a un producte facilitot.

Cal cinisme per treballar-hi? Sí, per fer segons quina televisió, per descomptat. I cal també una certa esquizofrènia, tot i que no m'agrada el terme, en el sentit de dissociar i fer que un hemisferi treballi per una banda i l'altre per l'altra. Si no t'ho muntés així, et tornes carabassa. Tinc molts amics que treballen en aquest tipus de formats i estan malament del cap: l'audiència, treballar a contracor dels teus valors, l'estrès, la pressió... Això et corca.

Què en penses dels treballadors de Canal 9 que protesten ara per la manipulació informativa que han acatat tots aquests anys? El tema em té on fire. Vaig treballar-hi molts anys i hi tinc gent que m'estimo molt. Gent que ha treballat en la xicoteta i paupèrrima indústria valenciana. Tot arrenca quan arriba Zaplana, que arracona aquells veterans de la casa que no eren mal-le-

ables. I es triplica la plantilla: l'hereta el PP amb 600 treballadors i acaba amb 1.800, de manera que ara volen passar per bombers els que han sigut els piròmans. I tot amb una direcció patètica, que inclou des d'escàndols sexuals fins a manipulació informativa i una pèssima gestió econòmica. És així que arribem a l'ERO, en què el 98% de la gent que es queda és afí: gent que ha callat sempre i ha consolidat el model que tenim. Quan se n'ha decretat el tancament ha sigut l'únic moment de la seua vida professional en què han eixit al carrer i han reconegut que havien sigut dolents.

L'ERO va fracturar la televisió? Quan van acomiadar 1.200 dels seus treballadors, cap dels altres va sortir a defensar-los. Se suposa que havien de perdre la dignitat per conservar la feina. Però han acabat perdent la dignitat i la feina. No estic disposada a lluitar en el mateix bàndol. Estic farta de covards, de sicaris, de mercenaris. Estic farta de periodistes que no mereixen aquest nom. Sense l'aquiescència d'aquesta gent durant 20 anys consentint el model informatiu dels caps, probablement Fabra no s'hauria atrevit a tancar-la perquè, entre altres coses, no hauria caigut l'audiència a un 3%.

Defenses que no és tanqui? Defenso el servei públic, però la tele que tenim no la vull: així de clar. Només la vull si es pot canviar.

Els que celebren el tancament de Canal 9 posen ara la proa contra TV3. Creus que està en perill? No, no, no... Amb tots els seus problemes, TV3 ha aconseguit un model de televisió que els ciutadans catalans defensarien. Això és bàsic. Un govern sap quina societat civil té i fins on està disposada a aguantar.

I TVE? També li cau l'audiència i pateix desprestigi informatiu. En poc més d'un any s'han carregat tot el que havia consolidat Fran Llorente a informatius. No ens mereixem aquesta presa de pèl i estafa, perquè s'ha demostrat que sí que es podien fer les coses d'una altra manera. Jo pensava, en la meua ingenuïtat, que no es podia tornar a enrerer, però veig que m'he equivocat.

Al llibre la teva bèstia negra són els programes de testimonis. Per què? Per una qüestió personal. Perquè vaig treballar-hi i és la feina més bruta. Has de forçar la màquina per aconseguir que gent més dèbil que tu, en tots els sentits, es deixin enamorar per tu. La gent diu: “Oh, és que hi van voluntàriament”. Ui, definim abans voluntàriament. Són gent que es deixa obnubilar per la televisió i que tu utilitzes en benefici propi perquè t'ompli com més minuts de televisió millor. —

Mariola Cubells explica a ¿Y tú qué miras? les interioritats del món de la televisió, amb una mirada crítica. PERE TORDERA

una sèrie
'MAD MEN'

un color

LILA

un llibre

“Acceder al lugar es el mayor reto del fotógrafo en un conflicto”

Bernat Armangué, premiado en el World Press Photo, habló en el Centre de la Imatge

➤ Desde hace cinco años trabaja desde Jerusalén para AP

Santi Palos

En Terrassa hizo su formación (en el Centre de la Imatge i la Tecnologia Multimedia) y comenzó a trabajar (en el Diari de Terrassa, en los años 2000-2003), el fotógrafo que este año ha ganado, en la categoría de historias, el World Press Photo, más que prestigioso concurso internacional (y también el Photo of the Year de Estados Unidos). Miembro del equipo de la agencia Associated Press (AP) en Oriente Medio, establecido desde hace cinco años en Jerusalén, las imágenes de Bernat Armangué (Barcelona, 1978) son publicadas continuamente en los medios de los cinco continentes. El miércoles, Armangué volvió a la ciudad que le vio nacer como fotógrafo, y al CITM donde estudió para impartir una conferencia, ilustrada con imágenes, recibida con gran interés por unos treinta asistentes, en buena parte compañeros de profesión.

“Un fotógrafo de agencia ha de saber hacerlo todo, y lo mejor posible”, resumió Armangué su trabajo. Y cuando éste se desarrolla en zonas de conflicto, “te encuentras con el reto de llegar al lugar y conseguir el acceso. Después, viene lo más fácil, que es hacer las fotografías”. Un ejemplo: la guerra de Libia, en la que Armangué estuvo tres días en un barco en alta mar “porque habían minado el puerto y no podíamos atracar”. Otro, su reportaje “Coptics in New Egípt”. “En Egipto es complicado trabajar, porque tradicionalmente se ha desconfiado del extranjero. Te presentas con una cámara en un barrio donde todo el mundo se conoce, y te viene la policía, y gente que te dice que porqué ‘quieres hablar mal de nosotros’”. Y cuando el terreno está labrado estalla la guerra en Gaza, y el fo-

Bernat Armangué, ante su fotografía ganadora del World Press Photo 2013. NEBRIDI ARÓZTEGUI

tógrafo de AP ha de ir allá.

“Cualquier conflicto significa un antes y después en tu vida”, dijo Armangué mientras proyectaba imágenes de enorme dramatismo. “Una guerra es una cosa cruel. Yo soy partidario de enseñar esta crueldad. Pero a veces también puedes explicar las cosas sin ser tan explícito. Intento la combinación de ambas opciones.”

ANTE TODO, SENTIDO COMÚN

¿La consciencia del riesgo, el miedo? Armangué suele trabajar con casco, chaleco antibalas y, en ocasiones, máscara de gas. Pero tiene claro que “prevenir el riesgo es tan sencillo como tener sentido común, y no tener mala suerte”.

¿Las situaciones más difíciles? En una boda de una importante

familia palestina, Armangué tuvo quinientas personas presionándolo contra una valla. Fotografiando el linchamiento de unos presuntos colaboracionistas palestinos, realmente se asustó ante tal masa de gente en estado de exaltación. “Después vimos cómo ataban los cuerpos a las motos y los paseaban por la ciudad. Llegamos a la oficina y nos pensamos si movíamos las imágenes, porque los otros dos miembros del equipo de AP viven allá. Es otra dificultad.”

¿Cómo se llega a fotógrafo de AP? “Trabajando”, claro. “Aprendí el oficio gracias a Diari de Terrassa –Cristóbal Castro me dio la oportunidad– y muchas horas, y rezaba para llegar al último tren. La seriedad la vas ganando con los años. Ésta una carrera de largo

plazo, que exige sacrificios”. Armangué comenzó con periodismo local “y, cuando llegué a Jerusalén, me di cuenta de que continuaba haciendo información local, porque necesitaba el contacto de las personas, aunque con una difusión de mi trabajo más amplia”.

Cerraría la sesión con “Últim petó”, la fotografía premiada en el World Press Photo, que hizo que recibiera muchos correos, de veteranos de la Segunda Guerra Mundial, de gente muy diversa. “Me siento unido a esta imagen”, me han dicho. El dolor de la gente es universal. Mi único objetivo es intentar difundir lo que está pasando en un lugar. Pero también está el poder de la fotografía; cuando una imagen tuya lo consigue es una gran recompensa”.

Resultados trimestrales

El ebitda de PRISA alcanza hasta septiembre 227,7 millones

Los ingresos publicitarios mejoran en el tercer trimestre

El Grupo PRISA, editor de **CincoDías**, obtuvo al cierre del tercer trimestre un ebitda de 227,7 millones. La compañía ha registrado un importante incremento de ingresos en América Latina a pesar del impacto negativo del tipo de cambio. La zona representa ya un 26,1% de los ingresos y un 58,1% del ebitda.

CINCO DÍAS *Madrid*

Según el comunicado remitido por la sociedad a la CNMV, los ingresos por publicidad en España y Portugal muestran una clara mejoría en el tercer trimestre estanco, con un crecimiento del 2,9%, frente a una caída del 12,3% en el segundo trimestre y del 14,7% en el primero. El hecho relevante apunta que "la mejora de la evolución se presenta en todos los medios: Prensa, Radio y Media Capital".

Por actividades, el área de radio del grupo ingresó 235,3 millones y disminuyen un 5% respecto a los primeros nueve meses de 2012, debido a la menor publicidad en España (-12,6%). Por contra, mejoró la publicidad en América Latina (+4,4%), con Colombia (+6,5%), Chile (+3,5%) y México (+10,6%) a la cabeza.

En paralelo, en el área de prensa los ingresos alcanzaron los 200,1 millones, con una caída del 16,4%, cifra que obedece tanto a la debilidad de la publicidad (-2,6%), que ha mostrado una importante mejoría en el tercer tri-

Instalaciones del Grupo PRISA en Tres Cantos, Madrid.

La publicidad digital sube con fuerza en prensa

Los ingresos por publicidad en el área digital aumentan un 7,1%, comparados con una caída del mercado del 4,5%. Destaca la prensa (+8,0%), que representa el 24% del total de ingresos publicitarios del área. A septiembre 2013, el promedio de navegadores únicos de las diferentes páginas web del grupo alcanzaron los 82,5 millones (+17%), y resalta el crecimiento de ElPais.com (+16%), radio in-

ternacional (+27%) y As.com (+28%). La compañía mantiene su política de estricto control de costes. Los gastos de explotación sin amortizaciones ni provisiones, ajustados de las indemnizaciones y por el impacto de los derechos del fútbol, se reducen un 4,1% (España, -7,7% e internacional, +1,9%) hasta septiembre. Destaca la reducción de gastos de personal del 7,4% (España, -9,6% e internacional, -3,5%).

mestre estanco (+6,2% comparado con una caída del 16,3% del segundo y del 20,8% del primer trimestre del año), como a la caída de

la circulación (-16,6%). El ebitda del negocio asciende a 12,6 millones (+8,4%).

Por su parte, la televisión de pago incrementa sus ingresos

un 11,6%, pero su ebitda decrece un 84,6%, debido al nuevo modelo de explotación del fútbol. El inicio de la nueva temporada ha tenido un reflejo positivo en la evolución de abonados, alcanzando 7.818 y 15.087 altas netas positivas en agosto y septiembre, respectivamente.

El tercer trimestre de 2013 es el primero en el que hay altas netas positivas desde el primer trimestre de 2012. En este sentido, Canal+ sigue mejorando su cuota de mercado (hasta un 43,8% en el tercer trimestre del año según estimaciones internas). El 25,3% de los abonados a DTH utilizan Yomvi (frente al 13,2% en septiembre 2012) con 2,61 millones de descargas mensuales (0,97 millones en septiembre 2012).

Santillana aumenta sus ingresos un 3,9% a tipo de cambio constante.

elradar

El president Alberto Fabra va comparèixer ahir a les Corts Valencianes. M. BRUQUE / EFE

Fabra responsabilitza l'oposició del tancament de RTVV

SALVADOR ALMENAR

El president de la Generalitat Valenciana, Alberto Fabra, segueix fidel a l'argumentari del PP sobre el tancament de Radiotelevisió Valenciana (RTVV), que justifica la mesura com l'única forma possible per garantir els serveis bàsics. Però durant la sessió de control celebrada ahir a les Corts Valencianes va fer un pas més i va responsabilitzar els grups de l'oposició de ser els causants del seu tancament en no haver volgut participar en el seu moment en la negociació per fer una RTVV "viable i sostenible".

Fabra els va acusar de no haver donat suport a un ERO que, segons el president, hauria salvat RTVV. Per la seva banda, els portaveus del PSPV-PSOE, Compromís i Esquerra Unida van sol·licitar una altra vegada al president que reconsiderés la seva decisió i que s'entrevistés amb el comitè d'empre-

sa per buscar una solució que doni continuïtat a RTVV.

L'oposició en bloc també va presentar ahir una llista alternativa per ocupar els cinc llocs del consell d'administració que hauran de validar les Corts Valencianes i que ara ostenten representants del PP nomenats gràcies a un decret llei. La llista consensuada està formada per extreballadors i un catedràtic de periodisme de la Universitat de València.

En el terreny judicial, el PSOE va presentar ahir davant el Tribunal Constitucional un recurs contra el decret aprovat el dia 7 de novembre pel govern valencià per nomenar un nou director general i quatre consellers més en entendre que no hi havia una situació d'"urgència" que ho justificués. Avui la protesta contra el tancament de RTVV es traslladarà al carrer, ja que a totes les localitats del país estan convocades al migdia concentracions de cinc minuts a les portes dels ajuntaments.

PRISA nota una mejora de los ingresos por publicidad en el tercer trimestre

El resultado neto de explotación cae un 43,5% hasta 227,77 millones

EL PAÍS, Madrid

PRISA, grupo de comunicación que edita EL PAÍS, mejoró los ingresos por publicidad un 2,2% en el tercer trimestre del año en comparación con los mismos tres meses del año anterior. Eso supone una inflexión con respecto a las caídas del primer y segundo trimestre. La mejora es especialmente notable en España, donde los ingresos por publicidad del periodo de julio a septiembre crecieron un 5,2%, frente a las caídas del 15,7% y del 9,6% registradas en el primer y segundo trimestre, respectivamente. Con todo esa mala primera mitad del año provoca que los ingresos publicitarios aún caigan el 5,9% (el 7,9% en España) en el conjunto de los primeros nueve meses, según los resultados comunicados ayer a la Comisión Nacional del Mercado de Valores.

Los ingresos por publicidad digital aumentan un 7,1%, frente a una caída del mercado del 4,5%. Destaca la prensa (+8%) donde representa el 24% del total de ingresos publicitarios del área. El conjunto de los ingresos de explotación de PRISA de enero a septiembre aumentan un 0,7%, hasta 2.011,22 millones de euros, mientras que el resultado bruto de explotación retrocedió un 43,5%, hasta 227,77 millones, en parte por efectos extraordinarios. Sin Canal+, los ingresos son de 1.142,22 millones (-6,3% interanual) y el resultado bruto de explotación, de 205,06 millones (-14,6%).

La televisión de pago incrementa sus ingresos un 11,6% pero su resultado bruto de explotación recurrente baja un 84,6%, debido principalmente al nuevo modelo de explotación del fútbol. El inicio de la nueva temporada

del fútbol ha tenido un reflejo positivo en la evolución de abonados, con 7.818 y 15.087 altas netas positivas en agosto y septiembre respectivamente.

El resultado neto se ve muy afectado por partidas extraordinarias, principalmente el deterioro

El deterioro del fondo de comercio lleva las pérdidas a 194,82 millones

ro de fondo de comercio por 207,77 millones, que provoca pérdidas de 194,82 millones. El resultado neto ajustado es negativo por importe de 57,79 millones.

La compañía mantiene su política de estricto control de costes. Los gastos de explotación,

sin amortizaciones ni provisiones, ajustados de las indemnizaciones y por el impacto de los derechos del fútbol, se reducen un 4,1% (un 7,7% en España) en los primeros nueve meses del año. Destaca la reducción de gastos de personal del 7,4% (un 9,6% en España).

Latinoamérica representa un 26,1% de los ingresos y un 58,1% del resultado bruto de explotación, pese al impacto negativo de los tipos de cambio que hace que los ingresos se mantengan planos en la región medidos en euros pese a que crecen un 10,2% a tipo de cambio constante.

La deuda bancaria neta es de 3.241,60 millones. PRISA ha convocado junta de accionistas para el 10 de diciembre para aprobar la emisión de *warrants* (instrumentos que dan derecho a adquirir acciones), derivada del proceso de refinanciación.

RTVE presenta un recorte salarial de hasta 60 millones

Elimina dos pagas extras, vacaciones, pluses y el comedor

Á. Semprún MADRID.

RTVE ha presentado a los sindicatos un plan de ahorro draconiano que contempla un recorte de la masa salarial de hasta 60 millones. La Corporación anunció ayer que a

partir del uno de diciembre aplicará a la plantilla el II Convenio Colectivo de Producción Audiovisual, que comporta una rebaja de los gastos de personal del 20 por ciento.

Según la documentación facilitada ayer a los representantes de los trabajadores por el director general corporativo, Enrique Alejo, la aplicación del nuevo convenio supone la eliminación de los complementos salariales o *pluses*, dos pagas extras, vacaciones, el copago de

comedor y seguros médicos y la congelación de la antigüedad.

En concreto, la Corporación ha anunciado que va a suprimir la paga de septiembre y la de productividad, lo que supone un ahorro de 23 millones de euros al año. A su vez, los trabajadores no podrán disfrutar de la paga de los 10 años ni de las vacaciones de 20 años, que cada año suponía un desembolso de 2,88 millones. El nuevo convenio tampoco contempla el pago del

seguro médico Asisa, acción social y el copago del comedor (2,5 millones este último).

Por su parte, los casi 50 complementos salariales regulados por el I Convenio Colectivo de RTVE están en la cuerda floja. La dirección de la pública ha asegurado que desaparecerá el plus de polivalencia (2,10 millones); el de fines de semana y festivos (unos 4 millones), transporte (476.000 euros) y el de especial responsabilidad (8,16 millones)

o plus de programa (10 millones), entre otros. El plus de disponibilidad o de informativos sufrirán rebajas del 25 por ciento. En este punto, la Corporación abre la puerta a mantener algunos pluses de forma unilateral. La propuesta de RTVE, ha sido rechazada por los sindicatos y parece forzar a los trabajadores a aceptar el II Convenio, que rechazaron en el referéndum de octubre. La antigua propuesta supone un ajuste de 28,5 millones.

El fútbol le cuesta a Prisa multiplicar por seis las pérdidas

El beneficio bruto se hunde un 44% por los costes de la Liga

Á. Semprún MADRID.

El fútbol hunde a Prisa. El grupo que edita *El País* ha multiplicado por seis sus pérdidas entre enero y septiembre de 2012, hasta los 194,8 millones de euros, por los elevados

costes del modelo de explotación del *deporte rey* y la caída de los ingresos en otros negocios. El grupo que preside Juan Luis Cebrián ha obtenido un beneficio bruto de explotación (ebitda) de 227,7 millones de euros en los nueve primeros meses de 2013, un 43,5 por ciento menos que en el mismo periodo del año pasado pese a que los ingresos han crecido un 0,7 por ciento por la mejora de los abonados y el mercado internacional, que han com-

Resultados de Prisa

De enero a septiembre de 2013

	MILL. €	VAR. (%)
Ingresos	2.011,11	0,7
Ebitda*	227,77	-43,5
Ebitda* sin Canal +	205,06	-14,6
Resultado neto	-194,82	-

(*) Beneficio bruto de explotación.

Fuente: Prisa.

eEconomista

pensado la caída de la publicidad nacional. Al excluir Canal+ de la cuenta de resultados, la facturación de Prisa cae un 6,3 por ciento y el ebitda retrocede un 14,6 por ciento hasta. Y es que, debido al elevado coste de los derechos de la Liga BBVA, los gastos de explotación del grupo han subido un 18 por ciento pese a los planes de ajuste y ERE aprobados. Este panorama ha llevado a la compañía a registrar un ebit negativo de 172 millones.

La filial audiovisual ha visto como su ebitda caía un 71 por ciento, después de que los gastos crecieran un 20 por ciento y los ingresos un 9,9 por ciento. Así, la marcha de la facturación, por debajo de lo previsto, lleva a Prisa a apuntar un deterioro de comercio de Canal + de 207 millones. El segundo negocio más afectado es la radio, cuyos ingresos caen un 5 por ciento y su ebitda un 31 por ciento. *La Ser* tiene un ebitda negativo de 4,5 millones.

RTVE prevé suprimir pagas y vacaciones tras el rechazo al convenio

AGENCIAS *Madrid*

La dirección de RTVE trasladó ayer a los sindicatos, después de que los trabajadores rechazaran en referéndum el preacuerdo alcanzado para renovar el convenio colectivo, que está dispuesta a negociar, aunque ha advertido de que “el margen que tienen en estos momentos es muy escaso”.

En la reunión, el director general corporativo de RTVE, Enrique Alejo, trasladó a los representantes sindicales que a partir del 1 de diciembre de 2013 –cuando finaliza la vigencia del actual convenio de

RTVE– a los trabajadores se les comenzaría a aplicar el II Convenio de la Producción Audiovisual. La dirección ha puntualizado que esto afectaría al salario y a la jornada. Supondría la supresión de las pagas de marzo y septiembre, la desaparición de la antigüedad, paga de los 10 años y vacaciones de los 20, así como la desaparición de los complementos, aunque la empresa, si lo considera necesario, mantendría algunos de ellos de forma individual. También desaparecería el seguro médico y todo lo relacionado con acción social.

CON ÉNFASIS

LA RADIOTELEVISIÓN DE BRAULI DUART

La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, que preside el ex alto cargo de Interior, es a partir de hoy la sociedad a través de la que se gestionará la radiotelevisión pública. Por ahora, la fusión de sociedades no afecta a las marcas, pero pronto se procederá a la unificación de escalas salariales.

TVC i Catalunya Ràdio es fusionen avui en una única societat anònima

EFE/DdG | MADRID

■ Avui, divendres, es fa efectiva la fusió de Catalunya Ràdio i Televisió de Catalunya en una única societat anònima que es denominarà Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals SA. Segons un comunicat enviat ahir per la CCMA, acaba d'aquesta manera un procés que es va iniciar el 29 de maig amb l'objectiu de simplificar l'estructura organitzativa del grup. Segons s'indica en el mateix comunicat, la integració de Catalunya Ràdio i Televisió de Catalunya no afecta ni els continguts ni les marques dels mitjans públics catalans, que es mantenen com fins ara.

NINGUNA FOTOGRAFÍA

«Libération» se reivindica saliendo al quiosco sin imágenes

El diario francés salió ayer a los quioscos sin ninguna fotografía para reivindicar la importancia de las imágenes como transmisoras de información. Aprovechando la apertura de la feria Paris Photo –una de las mayores citas fotográficas del mundo–, «Libération» buscó de forma voluntaria el «choque visual» para demostrar «el valor y la energía» de las instantáneas.

AUDIOVISUAL

TV3 i Catalunya Ràdio fan efectiva avui la fusió

TVC i Catalunya Ràdio fan efectiva avui la fusió en una única societat anònima: Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (SA). Acaba, així, un procés que es va iniciar el 29 de maig amb l'objectiu de simplificar l'estructura organitzativa del grup i fer-la més eficient. La integració no afecta ni els continguts ni les marques dels mitjans de la CCMA. La conversió del grup en una societat única es va iniciar el 2011. ■ REDACCIÓ

Prisa acumula pérdidas por casi 195 millones

Prisa perdió 194,8 millones de euros hasta septiembre, seis veces más un año antes, y su Ebitda cayó un 43,5%, a 227,7 millones. El grupo editor de «El País» achaca esos «números rojos» a efectos extraordinarios.

INTERNET

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
15/11/13	50 aniversari de la defensa de l'abat Escarré de l'identitat catalana a 'Le Monde' #DretaDecidir / tecnològic	25	2
15/11/13	Jaume Torramadé gana la Mosca 'Borda', mientras que Bitò Produccions consigue la 'Grossa' / Gente Digital	27	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
15/11/13	El drama (informatiu) del Prestige 11 anys més tard / Media.cat - Observatori crític dels mitjans	29	3

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

50 aniversari de la defensa de l'abat Escarré de l'identitat catalana a 'Le Monde' #DretaDecidir

Divendres, 15 de novembre de 2013

Si per al moviment pels drets civils dels afroamericans dels EUA va ésser un punt culminant el discurs 'I have a dream' de Martin Luther King d'ara fa cinquanta anys, en l'àmbit del nostre país, també ara fa mig segle, l'entrevista (traducció) amb l'abat de Montserrat, Aureli M. Escarré, a l'influent diari francès Le Monde va significar un tombant per als catòlics catalans, en el context de la dictadura franquista. Les seves declaracions en defensa de la justícia social, la democràcia, la llibertat i la identitat catalana foren recollides per José Antonio Novais i publicades a tres columnes i a primera pàgina el 14 de novembre de 1963 (i un dia abans a O Estado de São Paulo). Les paraules d'Escarré van fer públic un corrent d'opinió creixent entre catòlics catalans que volien un futur democràtic per al seu país i una funció i una actitud diferents de l'església en conjunt. El 1963, el Vaticà havia promulgat l'encíclica 'Pacem in Terris', que avalava el respecte i la defensa dels drets humans i els règims democràtics. El concili encara treballava a Roma quan, al maig, va començar l'anomenada campanya de les instàncies, que demanava a Espanya la normalització del català a l'ensenyament i als mitjans de comunicació, aleshores severament prohibit. En aquest context, l'abat Escarré s'hi va pronunciar des de Le Monde, una potent plataforma internacional, on va considerar Espanya, oficialment catòlica, com un estat que no obeïa els principis bàsics del cristianisme. Escarré hi demanava que el poble pogués triar el govern, que es garantís la llibertat de premsa, que s'acabés el clima de guerra civil. I defensava la llengua catalana, no com 'un deure, sinó ben bé una necessitat; quan es perd la llengua, la religió també tendeix a perdre's'. Pocs dies després d'aquestes paraules, i en plena irritació del ministre d'Informació i Turisme franquista, Manuel Fraga, es va clausurar Òmnium Cultural i fou assaltat el Casal de Montserrat a Barcelona. Com recordava fa pocs mesos Josep Maria Pasqual Rodríguez al Punt Avui, el 12 de març de 1965 l'abat Escarré va agafar un avió cap a l'exili a Milà, responent a una decisió interna de l'església: 'La Santa Seu cedí a les exigències que feien el Ministeri d'Afers Estrangers, l'ambaixador Antonio Garrigues i el cardenal Hildebrando Antoniutti (ex-nunci i reconegut franquista) perquè Escarré fos traslladat fora de Catalunya.' En aquest exili polititzat, més que no polític, segons Pasqual, el va acompanyar el seu jove secretari, Aureli Argemí, fundador i president emèrit del Centre Internacional Escarré per les Minories Ètniques i les Nacions (CIEMEN), que en aquest article a la revista Tornaveu comentava fa pocs mesos aquelles 'declaracions insòlites': 'Insòlites perquè era la primera vegada que un eclesiàstic d'alt nivell s'atrevia a fer, públicament, una crítica de fons, a la llum de l'Evangeli, a un règim que es proclamava catòlic però que es comportava d'una manera anticristiana. Insòlites, també, i atrevides perquè sortien a la llum en un moment en què l'oposició al franquisme no podia fer sentir la seva veu, en un país on la llibertat d'expressió era prohibida i on eren sancionats de la pitjor manera els qui s'atrevien a parlar lliurement. Eren, en fi, unes declaracions que sonaven

Audiència: -**Ranking:** 3**VPE:** -**Pàgina:** 2**Tipologia:** blogs

com un clam en el desert, un clam d'esperança d'un futur que encara es preveia més enllà de l'horitzó. 'Exposició i commemoració En ocasió del cinquantenari de les declaracions de l'abat Escarré a Le Monde, la Comissió Escarré-APEC inaugura avui (19.00) l'exposició 'Premsa i dictadura: l'abat Escarré a Le Monde', al Col·legi de Periodistes a Barcelona. És presentada pel periodista i comissari Josep Maria Cadena i s'hi podrà veure el vídeo 'L'abat Escarré. Cinquanta anys de memòria. El ressò de les declaracions de Le Monde (14-11-1963)', produït per l'Associació de Periodistes Europeus de Catalunya (APEC) amb l'objectiu de guardar la memòria històrica d'aquells fets a través dels personatges que encara són vius. L'acte central de la commemoració serà el 20 de novembre al Palau de la Generalitat a les 19.00 amb la participació de Teresa Carreras, comissària de l'homenatge; el pare abat de Montserrat, Josep Maria Soler; el conseller de Presidència, Francesc Homs; el regidor de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, Jaume Ciurana, i el periodista Serge Marti, ex-redactor en cap de Le Monde. Hi haurà una conferència de l'historiador Joan. B. Culla. <http://www.vilaweb.cat/noticia/4155708/20131114/cinquanta-anys-declaracions-labat-escarre-le-monde.html>

Jaume Torramadé gana la Mosca 'Borda', mientras que Bitò Produccions consigue la 'Grossa'

Divendres, 15 de novembre de 2013

Los periodistas de la demarcación de Girona han considerado que el alcalde de Salt, Jaume Torramadé, merece la Mosca 'Borda' de este 2013; se trata de un galardón que supone un toque de atención a la persona o entidad que ha opuesto más resistencia a las solicitudes de información o se ha mostrado más susceptible con las noticias aparecidas. Tu nombre Email destino Enviado GIRONA, 14 (EUROPA PRESS) Los periodistas de la demarcación de Girona han considerado que el alcalde de Salt, Jaume Torramadé, merece la Mosca 'Borda' de este 2013; se trata de un galardón que supone un toque de atención a la persona o entidad que ha opuesto más resistencia a las solicitudes de información o se ha mostrado más susceptible con las noticias aparecidas. Torramadé competía en esta categoría con el 'community manager' del Ayuntamiento de Girona, Aleix Clarió, el departamento de comunicación de la región policial de Girona de los Mossos d'Esquadra y la jefa de la oposición en Girona, Pia Bosch. En un acto que se ha celebrado este jueves en el Museu d'Arqueologia de Catalunya en Girona, la Mosca 'Grossa' de este 2013 la han recogido los responsables de prensa de Bitò Produccions --empresa que organiza el festival de teatro Temporada Alta--; el premio reconoce a la persona o entidad que con su accesibilidad ha facilitado más el trabajo a los medios de comunicación. Detrás de Bitò Produccions han quedado el jefe de la región de emergencias de Girona, Enric Cano, el concejal de movilidad y seguridad del Ayuntamiento de Girona, Joan Alcalà, y los responsables del departamento de prensa del Girona Futbol Club. El Colegio de Periodistas de la demarcación de Girona ha premiado también con la Mosca de Sant Narcís a los restaurantes gerundenses distinguidos con estrellas Michelin y con la Mosca del Colegio a la profesión periodística, para todos los profesionales de la comunicación de Girona --en activo y en el paro-- ante el momento convulso que viven.

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

El drama (informatiu) del Prestige 11 anys més tard

Divendres, 15 de novembre de 2013

Autora: Sílvia Cabezas dAlcalà Abans dahir, després donze anys, coneixíem la sentència sobre el cas Prestige, que absol tots els acusats del delictes mediambiental. Només lancia capità del vaixell, el grec Apostolos Mangouras, tal com informa El País edició Galícia (Sin culpables por el Prestige, 13-11-2013), ha estat condemnat a una pena de nou mesos per desobediència a les autoritats espanyoles. Unes autoritats que han sortit indemnes daquela nefasta gestió. El PP, per tant, es mostra satisfet per una sentència, que al seu entendre, avala la correcta i adequada resposta del govern de José María Aznar davant aquella catàstrofe. Una catàstrofe ecològica reduïda a unos pequeños hilillos, parafrasejant a Mariano Rajoy, vice-president a lèpoca. Us convido a fer un exercici de memòria, repassant alguns editorials de premsa daquell moment. El naufragi el 13 de novembre de 2002 del petrolier Prestige a la costa gallega esdevingué un altre precedent de la política propagandística del govern dAznar. La premsa no sen va fer ressò fins el cap duna setmana de laccident. La Vanguardia, El Mundo, ABC i La Razón transmetien una visió molt similar dels fets: en primer lloc, evidenciaven la incapacitat del govern del Partit Popular per gestionar aquesta crisi. Però, coincidien a afirmar que l'executiu espanyol va optar assessorat pels informes tècnics- per la millor de les solucions. Tanmateix, assenyalaven els errors efectuats i la descoordinació de les administracions implicades per fer front a aquesta catàstrofe. I exigien la compareixença del president al Congrés dels Diputats, perquè donés les explicacions oportunes. Les responsabilitats polítiques tenien que depurar-se i lopinió pública havia de reclamar el seu dret a estar ben informada de totes les circumstàncies de laccident. En segon lloc, acusaven loposició socialista doportunisme polític i de fer demagogia sobre lactuació governamental. Per a La Vanguardia a Nunca más (02-12-2002), El Prestige se hundió porque era un buque obsoleto y navegaba con riesgo para terceros, no porque lo hundiera el Gobierno. I segons ABC (Política y tragedia, 26-11-2002), El PSOE ha intentado pescar en las aguas revueltas de la crisis y ha utilizado la proa y la popa del Prestige como arietes contra el Gobierno. En el cas concret del diari ABC, aquest també acusava al Bloc Nacionalista Gallec el que qualificava de partit antisistema- de crispas encara més lambient. El Mundo a La marea del Prestige no debe contaminar la vida política(26-11-2002), però, enduria les seves crítiques respecte al govern. Els editorials daquest diari reflexionaven sobre lomissió del president Aznar en aquesta crisi tardà un mes en visitar Galícia,- que paradoxalment, contrastava amb lactitud adoptada durant el conflicte amb el Marroc per l'illot de Perejil, el mes de juliol daquell mateix any. En canvi, l'Avui (Marea, bandera i interessos negres, 21-11-2002), El Periódico (Esquitjar amb el fuel, 24-12-2002) i El País (¿Existió el Prestige?, 28-11-2002), si bé eren conscients que no es podia responsabilitzar en exclusiva al govern espanyol de laccident del vaixell; denunciaven lintent de justificar allò que era injustificable, per part del president Aznar i dels seus ministres. No només això, sinó que també els acusaven dhaver minimitzat o tret importància a lafer, evitant lús dexpressions alarmistes, com

ara, marea negra. En aquest sentit, consideraven lamentable que els mitjans de comunicació públics haguessin reproduït les consignes de l'Executiu. En opinió d'El País a El naufragio de Aznar (08-12-2002), Ahora estamos ante un Chernóbil español, pero hace escasos días no estaba permitido hablar de marea negra para evitar el alarmismo. Altrament, criticaven sense matisos la manca de reflexes de les autoritats i l'absència del govern gallec, durant els primers dies de la catàstrofe ecològica, tal com editorialitzà El Periódico : I Fraga, de cacera (24-11-2002). Lendemà, aquest mateix diari obria en portada El fuel de Galicia empastifa Fraga (25-11-2002). L'Avui a El desconcert del PP (10-12-2002) conclouïa que el resultat de tot plegat havia estat el desconcert de l'opinió pública i el descrèdit del govern central. Les manifestacions a Santiago de Compostel·la i a daltres ciutats gallegues, convocades per la plataforma Nunca Más, reclamaven més mesures en la lluita ecològica i, alhora, exigien les dimissions dels presidents José María Aznar i Manuel Fraga, així com relataven els editorials de La Vanguardia (Mares seguros i Bombas ecológicas, 20-11-2002 i 09-12-2002). La reacció daquests envers l'aparició en escena daquesta nova plataforma, nascuda dels moviments socials gallecs, fou de nou de criminalització de la dissidència. Curiosament, els atacs rebuts per part de responsables polítics estatals (relacionant Nunca Más amb lesquerra abertzale), van contribuir a reforçar el suport al moviment social, provocant un efecte bumerang. Quan majors eren les crítiques a Nunca Más, més suport ciutadà rebia. En aquest sentit, cal recordar que la plataforma cívica Nunca Más responsabilitzava el govern espanyol de distorsionar i amagar informació, com també, d'una mala gestió en el succés. Al mateix temps, el Col·legi de Periodistes de Galícia denuncià la intolerable apagada informativa i lamentà que els seus professionals haguessin de recórrer a fonts estrangeres per poder fer la seva feina. A més, des daquest Col·legi també es condemnava la censura decretada en aquest afer. Una censura, que al seu entendre, fins i tot, va impedir obtenir imatges de la zona de l'enfonsament del Prestige, perquè les autoritats van prohibir sobrevolar l'àrea. Autisme informatiu, ocultació, manipulació i desinformació foren algunes característiques que definien la gestió del govern espanyol envers aquesta nova crisi. Contrasten amb les paraules del llavors ministre de Foment, Francisco Álvarez Cascos: Jamás recuerdo a nivel de gobierno una intensidad informativa en cantidad, en transparencia y tiempo real como ésta (Interviú, núm. 1390, Marea de falsedades, pp. 23-25). D'altra banda, a l'inici del tràgic succés, l'executiu evitava l'ús de l'expressió marea negra, optant per una estratègia de negació dels fets. Davant, però, de les evidències, es transformà en una estratègia de minimització, dosificant i controlant el ritme de la informació. L'ex-vice-president Mariano Rajoy actual cap de govern- declarava: No es en ningún caso una marea negra, se trata sólo de manchas muy localizables (El País , 24-11-2002) i persistia a afirmar que es tractava de unos pequeños hilitos que se han visto, cuatro regueros que se han solidificado con aspecto de plastilina en estiramiento vertical (El País, 06.12-2002). Les deficiències en la gestió informativa del desastre ecològic, no van satisfer les demandes ciutadanes i, alhora, menystenien la capacitat de crítica i maduresa de la població. Al mateix temps, creaven desconfiança amb el govern, ja que en aquesta ocasió el silenci no fou rendible. Fonts: FUNDACIÓ CENTRE DE DOCUMENTACIÓ POLÍTICA. Anuari de l'opinió publicada 2002 (dir. Salvador Cardús). Barcelona: Fundació Centre de Documentació Política, 2003. CABEZAS, SÍLVIA. Tesi Doctoral. D'Ermua a Patxi López (1996-2009): La complicitat de la premsa

Audiència: 14.665

Ranking: 4

VPE: 66

Pàgina: 3

Tipologia: blogs

amb la política espanyola al País Basc . Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), 2010.